

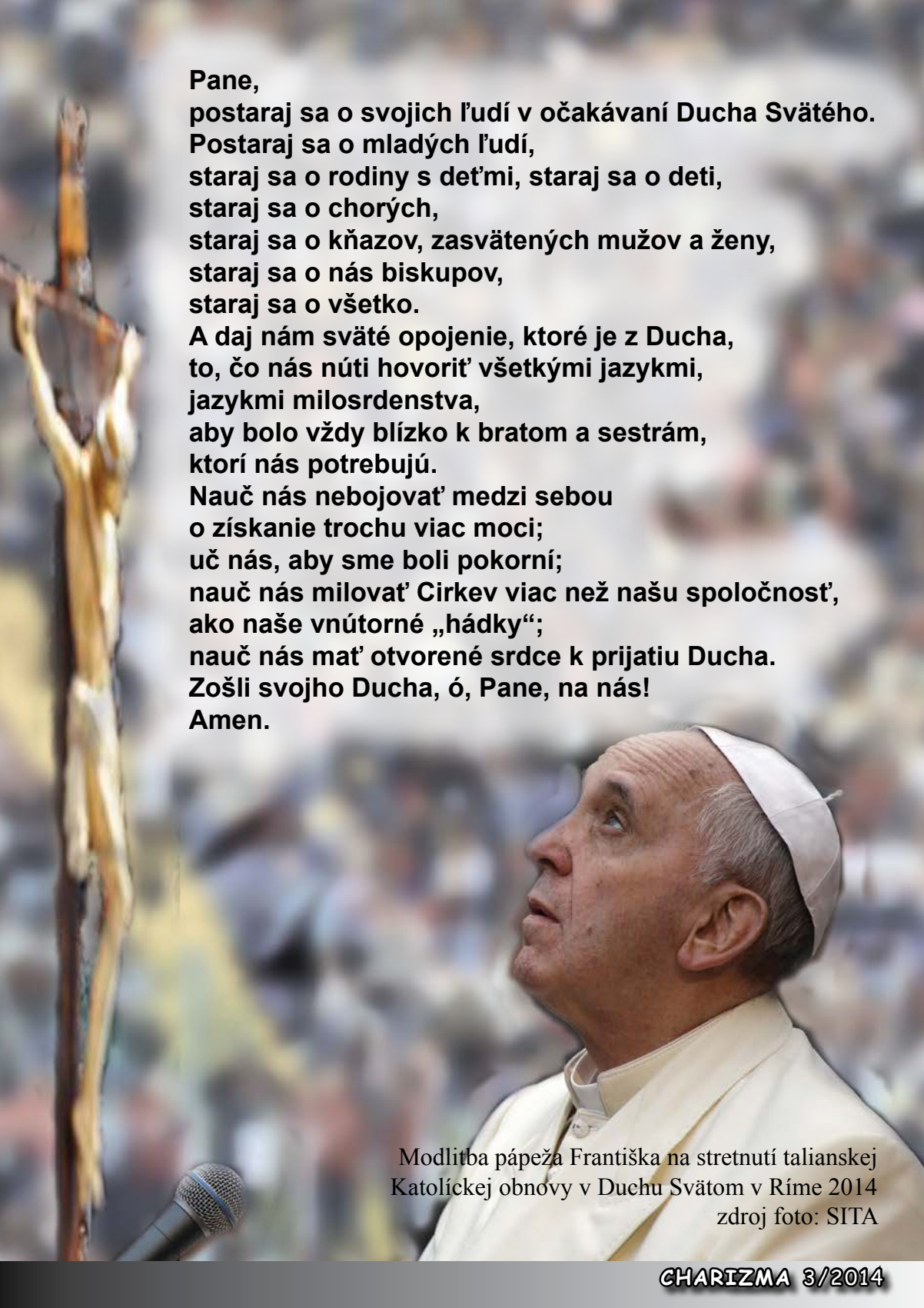

CHARIZMA

**„Narodili ste sa z vôle Ducha
ako prúd milosti
v Cirkvi a pre Cirkev.“**

pápež František

**Pane,
postaraj sa o svojich ľuďí v očakávaní Ducha Svätého.
Postaraj sa o mladých ľuďí,
staraj sa o rodiny s deťmi, staraj sa o deti,
staraj sa o chorých,
staraj sa o kňazov, zasvätených mužov a ženy,
staraj sa o nás biskupov,
staraj sa o všetko.**

**A daj nám sväté opojenie, ktoré je z Ducha,
to, čo nás núti hovoriť všetkými jazykmi,
jazykmi milosrdenstva,
aby bolo vždy blízko k bratom a sestrám,
ktorí nás potrebujú.**

**Nauč nás nebojovať medzi sebou
o získanie trochu viac moci;
uč nás, aby sme boli pokorní;
nauč nás milovať Cirkev viac než našu spoločnosť,
ako naše vnútorné „hádky“;
nauč nás mať otvorené srdce k prijatiu Ducha.
Zošli svojho Ducha, ó, Pane, na nás!
Amen.**

Modlitba pápeža Františka na stretnutí talianskej
Katolíckej obnovy v Duchu Svätom v Ríme 2014
zdroj foto: SITA

Kedy sme oslavovali narodeniny s bezdomovcami? Vieme si to aspoň predstaviť? Sedieť za stolom s trpiacim Kristom. Pápež František s tým problém nemá. Nielen oslavou narodenín so skupinkou bezdomovcov nám vstúpil do svedomia. Sme naozaj dobrí kresťania? Dokážeme byť aj „bláznami“ pre evanjelium? Nasledujeme Krista tam, kde ide On? Alebo ho ťaháme, kam chceme ísť my?

„Boh vždy kráča so svojím ľudom,“ povedal pápež František. Dodal, že „na dlhom zozname Božieho ľudu sú svätci aj hriešnici“, aj „hriešnici ..., ktorí nepočúvali plán, čo s nimi Boh mal“. Želá si, aby ľudia dovolili, aby „Boh písal ich životy“.

Náš Svätý Otec robí mnoho vecí, ktoré sú považované za netradičné. Znovu raz zmenil tradíciu. Prvýkrát v histórii sa pápež zúčastnil národnej charismatickej konferencie. Som rada, že

v časopise prinášame jeho príhovor k charizmatikom a očakávania, ktoré má od nás - Katolíckej charismatickej obnovy v Duchu Svätom.

AT

2 Základom Obnovy je uctievať Boha

13 Súkromné zjavenia

21 Počúvajte klopanie na dvere srdca

Z OBSAHU

11 Dobrota

16 Spoločenstvo svätej rodiny

Základom Obnovy je uctievať Boha

Na Olympijskom štadióne v Ríme sa 1. júna 2014 zhromaždilo päťdesiatdva tisíc ľudí. Medzinárodná katolícka charizmatická obnova (International Catholic Charismatic Renewal Services - ICCRS), Katolícke bratstvo covenant-spoločenstiev (the Catholic Fraternity of Covenant Communities) a talianska Obnova v Duchu Svätom (Rinnovamento nello Spirito Santo - RNS) zorganizovali 37. národnú konferenciu obnovy v Duchu Svätom, na ktorú prišiel pápež František a s láskou sa všetkým prihovril.

Príhovor Svätého Otca

Drahí bratia a sestry!

Ďakujem vám veľmi pekne za vaše privítanie. Niet pochýb o tom, že niekto povedal organizátorom, že túto pieseň mám veľmi rád: „Pán Ježiš žije“... Keď som slávil svätú omšu v Buenos Aires s Charizmatickou obnovou, po konsekrácii a po niekoľkých sekundách adorácie v jazykoch sme spievali túto pieseň s takou veľkou radosťou a silou, ako vy dnes. Ďakujem vám. Cítil som sa ako doma.

Ďakujem Obnove v Duchu, ICCRS a Katolíckemu

kemu bratstvu za toto stretnutie s vami, ktoré mi dáva tak veľa radosť. Tiež som vďačný za prítomnosť prvých, ktorí mali intenzívny zážitok s mocou Ducha Svätého; Domnievam sa, že to bolo tu Patty, ...

Vy, Charizmatická obnova, ste dostali úžasný dar od Pána. Narodili ste sa z vôle Ducha ako „prúd milosti v Cirkvi a pre Cirkev.“ To je vaša definícia: prúd milosti.

Čo je prvý dar Ducha Svätého? Dar Jeho samého, ktorý je láskou, a spôsobí, že sa zamiluješ

do Ježiša. A táto láska mení život. Kvôli tomu sa hovorí: „byť narodený znova, žiť v Duchu.“ ako povedal Ježiš Nikodémovi. Dostali ste veľký dar rozmanitosti chariziem, rozmanitosti, ktorá vedie k harmónii Ducha Svätého, k službe v Cirkvi. Keď na vás, charizmatici, myslím, sám obraz Cirkvi prichádza ku mne, ale konkrétnym spôsobom. Mám na mysli veľký orchester, kde sa každý nástroj líši od ďalšieho a hlasy sú tiež rôzne, ale všetky sú nevyhnutné pre harmóniu hudby. Svätý Pavol o tom hovorí v 12. kapitole Prvého listu Korint'anom. Z tohto dôvodu, tak ako v orchestri, ani nikto v Obnove si, prosím, nemôže myslieť, že je dôležitejší alebo väčší, ako iní! Nikto nemôže povedať: „Ja som šéf.“ Vy, ako celá Cirkev, máte len jednu hlavu, len jeden je Pán: Pán Ježiš. Opakujte so mnou: kto je vedúci Obnovy? Pán Ježiš! Kto je na čele Obnovy? [prítomní]: Pán Ježiš! A môžeme so silou hovoriť, že nik nemôže povedať

„Ježiš je Pán“, iba ak v Duchu Svätom.

Ako asi viete, pretože správy sa šíria, v prvých rokoch Charizmatickej obnovy som charizmatikov nemal veľmi rád. A povedal som: „Vyzerajú ako škola samby!“ Nezdieľal som ich spôsob modlitby, a ani veľa nových vecí, ktoré sa diali v Cirkvi. Potom som sa začal s nimi zoznamovať a nakoniec som pochopil dobro, ktoré Charizmatická obnova v Cirkvi robí. A tento príbeh, ktorý pochádza zo „školy samby“, napreduje a končí zvláštnym spôsobom: Niekoľko mesiacov pred účasťou na konkláve, som bol menovaný biskupskou konferenciou za duchovného asistenta Charizmatickej obnovy v Argentíne.

Charizmatická obnova je veľká sila v službe hlásania Evanjelia, v radosti Ducha Svätého. Dostali ste Ducha Svätého, ktorým ste poznali Božiu lásku pre všetky jeho deti a lásku jeho slova. V raných dobách sa hovorilo, že vy charizmatici, vždy nosíte Bibliu so sebou, Nový zákon. Máte ju dodnes? [Dav]: „Áno!“ Nie som si taký istý. Ak nie, vráťte sa k tejto prvej láske; majte ju vždy pri sebe vo vrecku, vo svojej taške majte Božie slovo! A prečítajte si kúsok - vždy s Božím slovom!

Ty, Boží ľud, ľudia Charizmatickej obnovy, dávajte pozor, aby ste nestratili slobodu, ktorú vám dal Duch Svätý. Nebezpečenstvo pre Obnovu, tak ako náš drahý otec Raniero Cantalamessa často hovorí, je v jej nadmernej organizácii: nebezpe-

čenstvo prílišnej organizácie. Áno, potrebujete organizáciu, ale nestráčajte milosť a dovoľte Bohu byť Bohom! „Avšak, nie je väčšia sloboda, než sa nechať viesť Duchom, odmietaj kalkulovať a všetko kontrolovať a umožniť Mu osvietiť ťa, viesť ťa a tlačiť ťa, kam chce. On dobre vie, čo je potrebné v každom veku či momente. To si vyžaduje byť tajomne plodný!„

(Apoštolská exhortácia Evangelii Gaudium, 280).

Ďalším nebezpečenstvom je - byť „kontrolórom“ Božej milosti. Často sa stáva, že vedúci (dávam prednosť názvu „služobníci“) niektorej skupiny alebo nejakého spoločenstva, možno bez toho, aby to chceli, - správcovia milosti - rozhodujú o tom, kto môže prijať modlitbu vyliatia alebo krst v Duchu a kto nemôže. Ak to niektorí takto robia, prosím vás, aby ste to už viac nerobili, nerobte to viac.“ Vy ste „dávkovači“ Božej milosti, a nie kontrolóri! Nebuďte colným úradom Ducha Svätého!

Máte sprievodcu v Dokumentoch Malines, spoľahlivý kurz, ako si nespíesť cestu. Prvý dokument je teologická a pastoračná smernica. Druhým je Charizmatická obnova a ekumenizmus, ktorú napísal kardinál Suenens a sám veľký prívrženec II. vatikánskeho koncilu. Tretím sprievodcom je Charizmatická obnova a služba človeku, ktorý napísali kardinál Suenens a biskup Helder Camara. Toto je vaša úloha: evanjelizácia, duchovný ekumenizmus, starostlivosť o chudobných a biednych a záujem o ľudí na okraji spoločnosti. A to všetko na základe adorácie! Základom Obnovy je uctievať Boha!

Bol som požiadaný, aby som povedal Obnove, čo pápež od vás očakáva.

Prvá vec je obrátenie sa k Ježišovej láske, ktorá mení život a robí z kresťanov svedkov Božej lásky. Cirkev očakáva toto svedectvo kresťanského života a Duch Svätý nám pomáha žiť v súdržnosti s evanjeliom pre našu svätosť. Očakávam od vás, že budete so všetkými v Cirkvi zdieľať milosť krstu v Duchu Svätom (výraz, ktorý sa číta v Skutkoch apoštolov). Očakávam od vás evanjelizáciu s Božím slovom, ktoré hlása, že Ježiš je živý a miluje všetkých ľudí. Očakávam, že vydáte svedectvo o duchovnom ekumenizme so všetkými tými bratmi a sestrami z iných cirkví a kresťanských spoločenstiev, ktorí veria v Ježiša ako Pána a Spasiteľa.

Že zostanete spojení v láske, o čo nás Pán Ježiš žiada, pre všetkých ľudí, a že zostanete v modlitbe k Duchu Svätému, aby prišiel do tejto jednoty, čo je nevyhnutné pre evanjelizáciu v mene Ježiša. Nezabudnite, že Charizmatická obnova je svojou povahou ekumenická... Katolícka obnova sa raduje z toho, čo Duch Svätý vykonáva v iných cirkvách „ (1 Malines 5, 3).

Buďte blízko k chudobným, núdznym, na dotyk ich tela, tela Ježiša. Buďte blízko, prosím!

Usilujte sa o jednotu v Obnove, pretože jednota pochádza z Ducha Svätého a narodila sa z

jednoty v Trojici. Od koho prichádza rozdelenie? Od diabla! Delenie pochádza z diabla. Vystríhajte sa vnútorných bojov, prosím! Nesmú medzi nami existovať!

Chcem poďakovať ICCRS a Katolíckemu bratstvu, dvom organizáciám Pápežského práva, Pápežskej rady pre laikov, za službu globálnej Obnovy; že sa zaviazala k príprave celosvetového stretnutia pre kňazov a biskupov, ktoré sa bude konať v júni budúceho roku. Viem, že ste sa tiež rozhodli zdieľať kanceláriu, pracovať spoločne ako znamenie jednoty, a tým lepšie spravovať zdroje. Veľmi sa teším. Taktiež by som sa chcel poďakovať vám, pretože už organizujete Veľké jubileum 2017.

Bratia a sestry, pamätajte si: uctievať Pána Boha: to je základ! Uctievať Boha. Usilujte o svätosť v novom živote v Duchu Svätom. Buďte „dávkovači“ Božej milosti. Vyhnite sa nebezpečenstvu prílišnej organizácie. Vyjdite do ulíc evanjelizovať, hlásajte evanjelium. Nezabudnite, že Cirkev sa zrodila „vo vyjdení (vyliatím)“, v to turistične ráno. Buďte blízko k chudobným v dotyku ich tela, zraneného tela Ježiša. Nechajte sa viesť Duchom Svätým, s tou slobodou a prosím, nezaťvárajte Ducha Svätého do klietky! So slobodou! Usilujte o jednotu Obnovy, jednotu, ktorá pochádza z Trojice!

A všetkých vás očakávam, charizmatici sveta, oslavovať spolu s pápežom vaše Veľké jubileum na Turíce roku 2017 na Námestí svätého Petra!

Ďakujem vám!

Na záver požiadal pápež František, aby sa za neho modlili. Kľakol si a 50 000 ľudí sa za neho modlilo v jazykoch.

publikované na www.iccrs.org, 03.06.2014.

preklad z angličtiny: Róbert Lauko

foto: internet

„Vy, Charizmatická obnova, ste dostali úžasný dar od Pána. Narodili ste sa z vôle Ducha ako „prúd milosti v Cirkvi a pre Cirkev.“

Turíce v Nitre

Je predvečer tohtoročných Turíc a klokočinský kostol v Nitre je naplnený ako v nedeľu. Prítomní však neprišli len na omšu, lež na celoslovenské stretnutie spoločenstiev Obnovy v Duchu Svätom.

Najmä modlitby príhovoru od vyše desiatich modlitebných skupiniek sú silné a žičlivé, keďže sa snažia povzbudiť ľudí, ktorí prichádzajú vo veľkom počte a vyprosiť im od Božieho Ducha pomoc a uzdravenie.

Dušan Lukáč v prednáške o evanjelizácii v Duchu upozorňuje, že nemôžeme evanjelizovať skôr, než začneme ľudí milovať, a dodáva, že neveriacich, ako aj konvertitov máme prijímať v láske a nie vnucovať im vlastnú nespokojnosť, ktorú vo svojej viere neraz prežívame.

Miroslav Kukla zasa rozpráva o raste a duchovných spoločenstvách, ktoré majú byť kristocentrické, teda zamerané v prvom rade na osobu Ježiša Krista, pričom vyzdvihuje dôležitosť lásky a pokory: “Odpúšťam iba vtedy, ak som si vedomý toho, že sa odpúšťam mne.” Taktiež odporúča častejšie čítanie Biblie, čo ku koncu zdôrazňuje aj generálny vikár Nitrianskej diecézy, Mons. Peter Brodek.

Nechýba ani blok otázok a odpovedí či svedectvá. V jednom z nich sa muž otvorene a sčasti humorne priznáva: “Ja ani neviem, čo vám mám povedať, lebo ja každý deň vidím konať Ducha Svätého.”

Snáď sa prítomným darí vidieť, počuť, cítiť či duchovne vnímať vanutie a moc Ducha. Toto podujatie má k tomu už len svojím programom veľmi blízko.

Bohuš Petřík
foto: G. Šunderlíková

ANIMÁTORSKÁ ŠKOLA FOAN

V sobotu 12. júla 2014 skončil ďalší ročník Nitrianskej animátorskej školy – FOAN.

Tento ročník úspešne ukončilo deväť skvelých animátorov pre rôzne farnosti ako sú Bošany, Úľany nad Žitavou, Lukáčovce, Mojzesovo, Veľké Ripňany a Uhrovec.

Kurz mal päť víkendoviek a jeden týždeň teraz v lete.

Počas víkendoviek sme mali semináre aj na tieto témy: komunikácia, riešenie konfliktov, sebaaprijatie, život s Bohom, liturgia svätej omše, základy práce so Svätým písmom, základy budovania kresťanského spoločenstva, práca animátora v malých skupinkách, sebaobraz, zdravotná príprava a iné.

Týždňovka spočívala v trojdňových Duchovných cvičeniach a skúškach – praktických i písomných. V praktickej časti skúšok sme mali za úlohu pripraviť si stretko pre ostatných účastníkov kurzu. Po úspešných stretkách nasledoval záverečný test, kde sme si otestovali svoje vedomosti z celého kurzu.

Na záver sme dostali od Mons. Petra Brodeka certifikáty o úspešnom ukončení kurzu. Počas celého trvania kurzu nás viedol Vdp. Peter Hayden a animátori Patrik Lenčoš a Dominika Lenghartová. Prednášali nám skvelí ľudia ako sú Mária Popelková, Ján Šunderlík, Martin Sarváš a Lukáš Slamka.

Nie sme obohatení len o vedomosti, ale aj o úžasných kamarátov a náš duchovný rast.

Preto vrúcne ďakujeme všetkým, čo nás počas kurzu viedli, pomáhali nám a s radosťou si pre nás pripravovali množstvo zaujímavých prednášok.

Foanáci, foto: archív Foan

Tri dni so Svätým Duchom

21. katolícka charizmatická konferencia

Na konci letných prázdnin, od piatku 29. do nedele 31. augusta 2014 sa konala v trnavskej mestskej športovej hale „Slávia“ 21. katolícka charizmatická konferencia obnovy a evanjelizácie vo Svätom Duchu. Na tomto radostnom požehnanom stretnutí sa zúčastnilo v hlavnom dni podujatia, v sobotu, asi tisíc sestier a bratov – členov a sympatizantov, v piatok 600 a v nedeľu 700.

Od roku 1993, kedy sa konala naša 1. charizmatická konferencia v Banskej Bystrici, bolo osem konferencií v Žiline, dve v Prešove, dve vo Zvolene a sedem v Trnave. Táto posledná bola teda už dvadsiata prvá na Slovensku a siedma v Trnave. Číslo sedem a dvadsaťjeden, čo je vlastne trikrát sedem, v biblickej symbolike naznačujú božskú plnosť a úplnosť. Možno je to v tomto prípade iba milá náhoda, ale je isté, že Boh sa nám chcel na tejto 21. charizmatickej konferencii naplno darovať. A daroval sa nám v novom svetle a v naplnení Duchom Svätým na ďalšiu spoluprácu s ním, najmä na radostné vydávanie svedectva o jedinom Spasiteľovi a Pánovi, Ježišovi Kristovi.

Pre tento Boží dar sme sa otvárali podobne ako učenci vo Večeradle, ktorí „jednomyselne zotrvali na modlitbách ...s Ježišovou Matkou Máriou...“ (Sk 1, 14). V srdci aj nahlas, modlitbami aj piesňami, sme oslavovali a chválili Boha Otca, vy-

vyšovali a vzývali sme „meno, ktoré je nad každé iné meno, aby sa na meno Ježiš zohlo každé koleno...“ (porov. Flp 2, 9-10) a volali sme Ducha Svätého. A pod vplyvom ohlasovaného a prijatého slova obnovovali sme svoje zmysľanie, cítenie a chcenie podľa Pána Ježiša a jeho evanjelia, aby Duch Svätý nemal prekážky v našich srdciach. Konkrétne, aby mu nebránili naše hriechy a negativizmy, najmä nedôvera, smútok, strach, láska k tomuto svetu, ustarostenosť, neodpustenie alebo nejaké zablokovanie v dôsledku väčšieho citového zranenia alebo démonizácie – útlaku od Zlého. Vnútorne oslobodenie a uzdravenie sa konalo okrem osobnej a spoločnej modlitby, chvál a sv. omši, najmä pri svätých spovediach a premodlievaniach malými modlitbovými tímami a spovedníkmi.

Atmosféra tejto konferencie bola od začiatku radostná vďaka Svätému Duchu, ktorý rád prichádza tam, kde je oslavovaný Boh a kde vládne bratská

láska. Veď on je ten „Svätý, ktorý tróni na chvách Izraela“ (porov. Ž 22, 4) a rozlieva lásku v našich srdciach (porov. Rim 5, 5). A spolu s ňou aj radosť, pokoj a ostatné svoje ovocie. Táto radosť ešte vzrastala, ako sestry a bratia boli uzdravovaní a oslobodzovaní, a najmä napĺňaní Duchom Svätým. Zo športovej haly „Slávia“ účastníci odchádzali šťastní a mnohí osobne ďakovali organizátorom a zaiste aj Duchu Svätému, čo im s ich pomocou pripravil.

Táto naša konferencia mala okrem základnej náplne aj svoje osobitné zameranie v súlade s našou Katolíckou cirkvou na Slovensku. Slávime totiž jubilejný rok Sedembolestnej a Medzinárodný rok rodiny. Preto hlavná téma konferencie bola „Duch Svätý, Sedembolestná a uzdravenie rodín na Slovensku“.

Medzinárodný rok rodiny má pôvod v r. 1994, kedy OSN vyhlásila 15. máj za Medzinárodný deň rodiny. Vzhľadom na 20. výročie tohto vyhlásenia je tento rok Medzinárodným rokom rodiny. Podľa štatistiky na Slovensku na 100 uzavretých manželstiev pripadlo 42 rozvodov. Okrem toho je veľa mladých párov, ktoré žijú akoby manželia, ale bez sobáša. Je to dôsledok vládnucej, z najbohatších protikresťanských kruhov dobre financovanej masmediálnej pakultúry konzumizmu, homosexualizmu, liberalizmu a relativizmu. Jej cieľom je rozloženie tradičnej rodinnej a národnej štruktúry spoločnosti, zničenie kresťanstva, radikálne zníženie počtu obyvateľov Zeme a zotročenie človeka. Zlá sociálna situácia tiež odsúva manželstvo a rodinu do úzadia.

Jubilejný rok Sedembolestnej sa opiera o dve výročia: o 50. výročie povýšenia našej národnej svätýne v Šaštíne na baziliku – v roku 1964 pápežom Pavlom VI. A o 450. výročie vzniku milostivého miesta v Šaštíne (r. 1564). Ale úcta k Bolestnej Panne Márii je oveľa staršia, ako na to poukázal v r. 1470 vo svojom pastierskom liste ostrihomský arcibiskup Ján Vítěz zo Sredny. Úctu Bolestnej Panny Márie priniesli k nám sv. Cyril a Metod z Byzancie, kde si už uctievali Presvätú Bohorodičku ako Spolupriteľku Krista.

O dobrý priebeh sa pričínili rôzne služby na čele s organizátormi a moderátorkou Ing. Vierou Nemcovou zo združenia Jas Zvolen a služby z Trnavy a

okolía na čele s Ing. Jozefom Machovičom, hudobno-spevácka rytmická evanjelizačná skupina „Veritas z Jakubovho dvora“ a vynikajúci evanjelizační prednášatelia.

P. Jozef Vadakkal MCBS z Indie prednášal na tému „Duch Svätý a rodiny“. O. Mikuláš Tressa, redemptorista východného obradu, prednášal na tému „Sedembolestná, Duch Svätý a rodiny“. O. Dušan Lukáč, koordinátor KChO, vo svojich prednáškach hovoril o obnove a naplnení Duchom Svätým a jeho daroch. O. Ján Hallon hovoril o viere a pokání ako hlavných podmienkach uzdravenia a odovzdal nám pozdrav od otca arcibiskupa Mons. Jána Oroscha. O. Václav Kocian mal úvodnú prednášku a slová na úvod 2. a 3. dňa. Otec biskup Mons. Dominik Tóth s veľkou láskou predsedal pri slávení eucharistie v sobotu a v nedeľu a veľmi nás povzbudil k spolupráci s Duchom Svätým a jeho Nevestou, prvou charizmatickou, P. Máriou. Svojím dobrotivým obetavým prístupom k obyčajným Božím deťom dal nám tento 89-ročný veľkňaz krásny príklad. Bohu vďaka. I za všetko a za všetkých. Tri dni s Duchom Svätým nás naštartovali, aby sme s ním žili každý deň a každú chvíľku pre Ježiša. Prináša to radosť z Pána a ona je našou silou. Aleluja!

Václav Kocian
foto: archív

O. Mikuláš Tressa, redemptorista východného obradu

Z prednášky pátra J. Vadakkela,
30.8.2014 v Trnave

Duch Svätý a rodiny

Páter začal prednášku staťou z evanjelia o premenení vody na víno na svadbe v Káne. Tiež v úvode citoval z Prvého listu sv. Petra: „Zlož svoju starosť na Pána a on sa už postará“ a z evanjelia podľa Jána: „Nech sa Vám srdce nevzrušuje, veríte v Boha, verte aj vo mňa“ a zo Skutkov apoštolov: „Ver v Pána Ježiša a ty aj tvoja rodina budete požehnaní“. Potom sa páter zameril na pôsobenie Ducha Svätého v rodinách, lebo vďaka nemu prichádza do nich radosť, pokoj, nádej, zmierenie, porozumenie. Vyjadril to obrazom: „Supermarket Ducha Svätého je stále otvorený, 24 hodín denne. Tam môžeme získať jeho nové ovocie – nebeské ovocie, tak potrebné pre naše rodiny. Duch Svätý ho prináša. Je to Boží oheň, ktorý prichádza do našich srdiec a chce meniť naše rodiny. Apoštolí nemali peniaze, ale mali tento oheň. Duch Svätý chce dať radosť do rodín.“ Túto radosť páter zdôrazňoval: „Problémy sú vonku, radosť je vo mne“. Prípomenuť, ako pápež František vyzýva k radosti z evanjelia. S Pannou Máriou sa pýtame: „Ako sa to stane?“ Anjel dal odpoveď: „Duch Svätý na teba zostúpi a moc Najvyššieho ťa zatieni“. A takúto moc potrebujeme aj my. Duch Svätý dobíja v rodinách naše „baterky“. Pátrovi sa veľmi páči slovenské slovo „usmievať sa“. Preto nám ho častejšie opakoval a zdôraznil, že skrze pôsobenie Ducha Svätého sa môžeme usmievať od rána do večera a od večera do rána. Vďaka nemu sa v rodinách nikdy nestratí úsmev. Potom páter porovnal Petrov rybolov v evanjeliu so situáciou v rodinách. Peter celú noc hádzal sieť do mora, ale ryby od siete odplávali. Ráno dal Ježišovi k dispozícii svoju lodičku na hlásanie, potom na jeho slovo hodil sieť do mora a ryby vo veľkom počte vplávali do nej. Aj

rodina je taká lodička. Keď je v nej Ježiš a poslúchame jeho slovo, Duch Svätý v nej začne pôsobiť a prichádza radosť, pokoj, nádej, zmierenie, úsmev – nebeské ovocie vstupuje do našej rodiny. Aj v Káne Galilejskej nemali víno, len vodu. Symbolicky vyjadrené, ak v rodinách nie je víno, len voda v kohútikoch, chýba v nich radosť, sú problémy. Keď budeme ráno pravidelne vzývať Pána Ježiša, napr. modlitbou: „Príď, Pane Ježišu, do našej rodiny, do môjho srdca“ a prinesieme mu našu vodu, on ju požehná a premení na víno. Páter spomenul, že v Holandsku ho jedna žena poprosila, aby jej požehnal vodu. Po viacerých mesiacoch mu povedala, že mala rakovinu, pila túto vodu a rakovinu už nemá. Uviedol tiež prípad matky so siamskými dvojčikmi, o ktorých sa lekári domnievali, že by pri operácii zomreli. Matka prosila Ducha Svätého a dostala vnuknutie, že má na operácii detí nástojit. Napokon si lekár týchto detí, úprimne veriaci, otvoril Sväté písmo, kde čítal Ježišove slova: „Veru, veru, hovorím Vám, aj ten, kto verí vo mňa, bude konať skutky, aké ja konám, ba bude konať ešte väčšie“ (Jn 14,12). Rozhodol sa pre operáciu. Tá trvala mnoho hodín a situácia bola stále veľmi komplikovaná. Doktor úpenlivo prosil o pomoc Ducha Svätého. Zrazu pocítil, akoby sa niečo dialo s jeho rukami, mal dojem, akoby niekto operoval namiesto neho. Po niekoľkých hodinách s výborným výsledkom ukončil operáciu. Boh sa môže osláviť skrze naše problémy. Ježiš povedal, že nás nenechá ako siroty, ale nám pošle Tešiteľa, a ním je Duch Svätý.

Pripravil Boris Kozlík
foto: internet

Lahší na srdci

Konečne sme sa išli, celá rodina, v poslednú augustovú sobotu duchovne povzbudiť na Katolícku charizmatickú konferenciu v Trnave.

V prvej prednáške, zameranej na Sedembolestnú Pannu Máriu, ma zaujalo vyjadrenie, že Mária bola prvá žena a osoba, ktorá bola naplnená Duchom Svätým. Máme možnosť sa k nej utiekať a prosiť ju o pomoc, nech nám vyprosí dary Ducha Svätého, potrebné na naše budovanie.

Prednášky boli vypracované tak, že zaujali aj môjho jedenásťročného syna, ktorý hltal každé slovo. Niektoré príbehy prednášajúci Mikuláš Tressa názorne ukázal - napr. boj o život použitím Svätého písma. Každý z nás potom dostal osobne požehnanie s relikviami viacerých svätých, pretože Tressa ich mal minimálne zo desať vždy pri sebe.

Veľkým obohatením bol aj príchod P. Dr. Josepha Vadakkela z Filipín, ktorý každému radil: „Usmievajte sa!“ A to sa naučil povedať aj po slovensky. Dve rady som si zapamätala: telefónne číslo na Boha je Jeremiáš 33,3, a to, že problémy sú vonku, ale riešenie vždy nájdeme v našom vnútri.

Ďalší prednášajúci, Vdp. Václav Kocian, obohatil konferenciu o osobnú skúsenosť s Duchom Svätým a priblížil pohľad Cirkvi aj samotných ľudí na charizmatikov.

Program vyvrcholil nádhernou svätou omšou, celebrou biskupom Dominikom Tóthom.

Môžem povedať, že naša rodina i mnohí ďalší odchádzali z konferencie o niečo ľahší na srdci a naplnenejší ovocím Ducha Svätého. Každý si odniesol veľké požehnanie a milosti do svojich rodín.

Anna Ščasná a dcéra Anna

foto: archív A.Š.

Rodina Ščasných

Herľany

Škola modlitby

Spoločenstvo sv. Michala Archanjela z Košíc usporiadalo 28.8. až 1.9. svoju každoročnú Školu modlitby. Uskutočnila sa pod vedením duchovného otca Imricha Degra v príjemnom prostredí bývalých kúpeľov Herľany.

Na rozdiel od predchádzajúcich rokov bola Škola modlitby len pre členov spoločenstva a ich rodinných príslušníkov, nakoľko na nej vyvrcholilo ročné úsilie o nové profilovanie a budovanie spoločenstva. Program preto tvorili katechézy o duchovnom raste, modlitbe ako službe, ako aj o význame a forme spoločenstva. Novinkou oproti predchádzajúcim ročníkom bolo aj pomerne veľa voľného času, ktorý mohli účastníci venovať meditácii nad vypočutým a prečítaným Božím slovom, lepšiemu spoznaniu sa pri vzájomných rozhovoroch či v osobnom rozhovore každého člena s otcom Degrom. V programe nechýbali každodenné chvály, slávenie Eucharistie a modlitby príhovoru.

Peter Kováč

foto: P.K.

Celoslovenské stretnutie vedúcich spoločenstiev

V Kňazskom seminári sv. Gorazda v Nitre sa 12. a 13. septembra uskutočnilo celoslovenské stretnutie vedúcich spoločenstiev Katolíckej charismatickej obnovy.

Stáť a chváliť Pána uprostred takéhoto zhromaždenia vždy znamená hlboko precítiť prítomnosť Ducha Svätého ako štedrého Darcu, a tiež bratov a sestier, vyžarujúcich skúsenosť s Duchom ako Darom pre naše životy. Vo chvíľach, kedy sa znásobuje láska, odvaha, sila, odhodlanie, kedy sa rodia rozhodnutia, rastie viera a vydanosť a prelievajú sa prúdy modlitieb i piesní s prílivmi milostí a darov, čerpáme z istoty, že Boh je medzi nami. Jeho pôsobenie bolo cítiť nielen počas modlitby, ale aj vo všetkých častiach piatkového a sobotňajšieho programu.

Vyučovanie bolo rozvrhnuté do troch tém. Prvá odznela v rámci vyučovania v piatok dopoludnia, mala názov „Čo zjavuje Duch a čo telo“, a podelil sa o ňu s nami koordinátor KCHO na Slovensku, Mons. Dušan Lukáč. Po prednáške nasledovala obedná prestávka na posilnenie tela, ale zároveň bola i príležitosťou na osobné zdieľanie, či nadväzovanie nových kontaktov.

Prednášku o prorockej službe v Cirkvi predniesol generálny vikár Nitrianskej diecézy Mons. Peter Brodek. Objasnil nám, kto je prorok, ako sa správa a čo je veľmi potrebné pri rozlišovaní a rozpoznaní pravých prorokov v dnešnej dobe. Napríklad: prorokom nie je ten, kto hovorí v Duchu, ale ten, kto sa správa ako Pán Ježiš. Prorocké slovo a prorocký život nemožno oddeľovať. Prorok len oznamuje, nepresviedča, prorok sa má podriaďovať autorite a podobne. Piatkové popoludnie bolo zamerané aj na tri pracovné dielne: Vedúci spoločenstva a hierarchia, Priebeh charismatického spoločenstva a Kríza v spoločenstve. Potom sa slávila svätá omša.

Po večeri nasledovali chvály a modlitby, vzývanie Ducha Svätého, prosby, aby nás naplnil, aby prejavil svoju moc, aby nás obdaril. Počas piatko-

vých a sobotných modlitieb sa Duch Svätý prihovárал mnohými slovami povzbudenia, posilnenia skrze Božie slovo - ... ustavične sa modlite..., Duch vám pripomenie, čo Vám hovoril Ježiš... i mnohými obrazmi, slovom uzdravenia pre brata, sestru zo zranení a tiež pozvaním, aby sme Ježišovi dovolili previesť nás na druhý breh.

Sobota začínala ráno svätou omšou, ktorá bola vstupom do nového dňa. Nasledovali ranné modlitby a piesne chvál.

Po tomto bloku mal otec Dušan Lukáč prednášku na tému „Čo vodca malej skupiny robí“, v ktorej zaujímavo porozprával, od čoho nezávisí dobrý vodca, (napríklad nezáleží na tom, či je mladý alebo starý,

slobodný alebo ženatý, či je vzdelaný, či jednoduchý, či muž alebo žena, či je to introvert alebo extrovert a pod. Ktokoľvek môže byť vodcom modlitbovej skupinky. Dobrý vodca sa modlí, menovite sa prihovára za členov spoločenstva, je slobodný, ničím nezviazaný, učí sa a snaží sa byť závislým iba na Bohu.

Po prednáške nasledovala pracovná dielňa o modlitbe príhovoru, ktorú mal vdp. Miroslav Kukla. Na záver viedol aj modlitbu príhovoru všetkých zúčastnených. Vzájomná spolupatričnosť bratov a sestier, držiacich sa za ruky, posilňovala puto lásky a jednoty a pomáhala tiež naplňať túžbu byť jedno srdce a jedna duša.

Niekoľko dávnejšie nezodpovedaných otázok o činnosti spoločenstva, úlohe Svätého písma, o problémoch v modlitbách za uzdravenie a oslobodenie, či o seminári Život v Duchu, sa objavilo aj v časti „Témy, ktoré nás trápia“. Záverečnú modlitbu nad nami sa pomodlil o. Dušan Lukáč a po nej sme dostali požehnanie na cestu a do ďalšieho života.

Dobrota

Duch Svätý, pôsobiaci v našich životoch, premieňa ľudské srdce a stvára ho na Boží obraz. Neraz až do takej miery, že i v sebe môžeme pozorovať nový rozmer lásky, prejavujúci sa naším zvýšeným snažením sa o dobrotivosť. Chceme byť dobrí ku každému. Pokiaľ sa nám to pod vplyvom Ducha Svätého darí, ľudia sa pri nás cítia dobre a vedia nám to aj povedať, zvlášť, keď na to nie sú u nás zvyknutí.

Aby však dobrota bola v nás nielen na chvíľku, ale trvalo, cítíme potrebu o ňu vytrvalo prosiť. Pán Ježiš, keď nám odovzdáva Ducha Svätého s ovocím dobroty, chce nám toto ovocie dať ako trvalý dar, nie na chvíľu. Dobrota je Božia pečat' v nás. Pán Boh je v nás oslávený tým, že prinášame trvalé ovocie. Lebo On je „dobrotivý a láskavý a veľmi milostivý voči všetkým, čo ho vzývajú.“ (Ž 86,5)

Poznáme niekoľko príkladov z Božieho zjavenia i z nášho života, ako sa v moci Ducha môže premeniť srdce človeka. Za všetko pripomeniem udalosť, keď Samuel pomazal Šaula za kráľa nad Izraelom. Keď Šaul odchádzal od Samuela, „Boh mu premenil srdce na inakšie... Vtedy naň vstúpil Boží duch a bol medzi nimi vo vytržení. A všetci tí, čo ho predtým poznali,...hovorili si medzi sebou: Čo sa stalo s Kisovým synom?“ (Porov. 1 Sam 10,9-11)

Šaulovo srdce bolo uschopnené pre službu, do ktorej bol pomazaný. Áno, je v moci Božej premeniť aj naše srdce, aby sme boli schopní dobre si zastať svoje úlohy, ale i vydať pekné svedectvo o dobrote Božej.

V hymne na lásku čítame, že „láska je trpezlivá, láska je dobrotivá; nezávidí, nevypína sa nevystatuje sa,... nerozčuľuje sa...“ (1 Kor 13,4-5)

Pokiaľ sv. Pavol pod vplyvom Ducha hovorí, že láska je dobrotivá, k tej dobrotivosti určite patrí to, že sa nevypína, nezávidí, nevystatuje sa, ani sa nerozčuľuje, lebo to všetko je v rozpore s prejavmi Božej dobroty.

Mať dobré srdce znamená každého si vážiť a kaž-

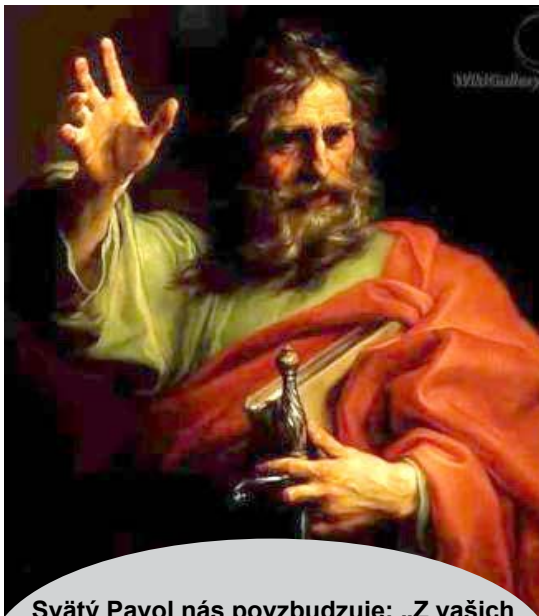
dému dobre priať, ale i dobrorečiť a dobro konať. To znamená, že z dobrého srdca sa rodia dobré úmysly, dobré slová i skutky. Poznáme tiež výrok sv. Pavla, ktorý nás povzbudzuje: „Z vašich úst nech nevychádza nijaké zlé slovo, ale iba dobré, na potrebné budovanie, aby prinášalo milosť tým, čo počúvajú.“ (Ef 4,29)

Obrazne povedané, ak naše srdce je plné dobroty, určite náš jazyk nebude zlé o nikom hovoriť. Pokiaľ sme toho niekedy svedkami, zas je to len dôkaz, že naše srdce je choré, že nie je v ňom dost' dobroty Božej, lebo dobrotivý človek si nedovolí povedať na adresu niekoho, či priamo alebo nepriamo slová, ktorými by mu nežehnal. Nehovoriac o skutkoch, keď už niekto v skutku urobí niekomu zle, to je závažné ochorenie ľudského srdca.

Myseľ sa vie občas spreneveriť dobru, aj jazyk sa niekedy pošmykne, ale keď sa niekto prikloní k zlému skutku a zámerne ho vykoná, to je vážna diagnóza, ktorú treba liečiť z hĺbky srdca.

Pán Ježiš pri poslednej večeri nad obetnými darmi dobrorečil. Bol to čas, keď sa z jeho dobrotivého Božského Srdca rodí dobrorečenie. Najväčšie dobro pre nás všetkých - zmierna obeta.

Inými slovami by sme mohli povedať, že v dobrorečení žehnáme všetkým tak, ako i nám je žehnané z dobrotivosti Božej. Kde sa stelesňuje Božia dobrota v našom živote, tam obyčajne ustupujú rôzne obavy, neistoty a nastupuje väčšia otvorenosť i väčšia vzájomná dôvera. Zaiste, ak máme vo svojej blízkosti človeka, ktorý by ani muče neublížil, taký je dob-

Svätý Pavol nás povzbudzuje: „Z vašich úst nech nevjde nijaké zlé slovo, ale iba dobré, na potrebné budovanie, aby prinášalo milosť tým, čo počúvajú.“ (Ef 4,29)

rotivý, sme povolani vážiť si ho a nikdy nezneužívať jeho dobrotu, lebo dobrota si vie oceniť svoju hodnotu. Podobne, prejavom dobroty je umenie chrániť ju pred zneužívaním iných, nakoľko dobrota i spravodlivosť sú výrazom Božej lásky.

Na druhej strane, ak máme vo svojej blízkosti človeka, ktorý sa nám zdá, že nie je dobrý, že mu chýba dobrota, nedajme sa pomýliť a na prípadné prejavy zloby neodpovedajme podobne. Práve naopak, dobrotou liečme všetky prejavy zloby okolo nás!

V Božom slove nachádzame viaceré povzbudenie, kde sme vyzvaní neprotivíť sa zlému, ale dobrom premáhať zlo. Pán Ježiš hovorí o ochote dať plášť, ísť míľu navyše a dokonca nastaviť aj druhé líce, keď nás niekto udrie.

Sv. Pavol hovorí: „keď bude tvoj nepriateľ hladný, nakŕm ho, keď je smädný, daj mu piť, lebo tým, že to urobíš, žeravé uhlie mu nahrnieš na hlavu. Nedaj sa premôcť zlu, ale dobrom premáhaj zlo.“ (Rim 12,20-21)

V naznačených povzbudeníach môžeme lepšie prežiť a mať účasť na tej nesmierne veľkej obeti, zmiernej obeti Ježiša Krista, obeti dobrorečenia.

Ak však máme hovoriť o добрote ako o ovoci Ducha Svätého, je možné vidieť ho i žiť v zdravej

podobe a aj účinnosti.

Spomínam si na jednu rehoľnú sestru - predstavenu, ktorá sa vyjadrila nasledovne: „Ak raz budem stáť pred tvárou Božou a zodpovedať sa za všetky spolusestry, ktoré som mala na starosti, chcem byť radšej súdená z prílišnej dobrotivosti, ako z prílišnej prísnosti.“

Podobne poznáme vyjadrenie sv. Františka Saleského, ktorý hovorieval, že: „Viac múch sa chyti na lyžičku medu, než na sud octu.“

Preto „keď sa zjavila dobrota Boha, nášho Spasiteľa, a jeho láska k ľuďom, spasil nás nie pre spravodlivé skutky, ktoré sme my konali, ale zo svojho milosrdenstva, kúpeľom znovuzrodenia a obnovy v Duchu Svätom, ktorého na nás hojne vylial skrze Ježiša Krista, nášho Spasiteľa.“ (Tit 3,4-6)

Nech Duch Svätý nás preniká svojou dobrotou, aby sme aj my mohli aspoň malou mierou prispieť k uzdravujúcej добрote pre náš svet.

Peter Brodek
foto: internet

Svätý František Saleský hovorieval: „Viac múch sa chyti na lyžičku medu, než na sud octu.“

Súkromné zjavenia a správny postoj k nim

V súčasnej dobe, ktorá zdanlivo nepraje viere alebo ju ticho odsúva do súkromia, nás zaráža, koľko ľudí sa zaujíma o súkromné zjavenia Ježiša Krista, Panny Márie, anjelov takmer vo všetkých končinách sveta a o posolstvá, ktoré nám cez tieto súkromné zjavenia adresujú. Širia sa posolstvá, letáky, modlitby, prísľuby o spásu, i pamflety o Cirkvi, jej hierarchii a správy, ktoré majú na konci posolstva hrozbu trestu a pod. Pritom jedenásť oficiálne uznaných zjavení, ako sú napr. Lurdy, La Salette, Fatima... ustupuje do úzadia.

Mnoho ľudí je nadšených zo správ o zjavení Panny Márie v Medjugorí, ale zarážal ich postoj bývalého miestneho biskupa v Mostare, ktorý tvrdil, že tieto zážitky nie sú autentické Božie znamenia. Tento opatrný postoj biskupa nám kladie otázku: Existujú presné podmienky a logické pravidlá na vyhodnotenie zjavení a duchovných posolstiev?

Existujú. Tieto pravidlá pozná Cirkev a vytvorili ich počas stáročí seriózní duchovní vodcovia, mystici, teológovia i samotní pápeži. Cirkev neustále uplatňuje čnosť discretio - rozlišovanie duchov, aby mohla obstáť voči-voči súkromným zjaveniam, ktoré si nárokuje na pravdivosť a autentickosť.

Čo sú súkromné zjavenia?

Toto označenie zahŕňa videnia a zjavenia, ktoré sa udiali po uzavretí Nového zákona (po smrti posledného apoštola sv. Jána (†110)). Patria tam všetky mimoriadne deje, ktoré súhrne označujeme ako „skúsenosť Boha“ alebo „stretnutie sa s Bohom.“ Tieto stretnutia sa dejú väčšinou nenápadne, sú prežívané v skrytosti (modlitba, meditácia, premýšľanie), keď Boh sa prekvapivo ukáže, či prihovorí človeku sám, alebo skrze Pannu Máriu, či anjela. Niekedy sa tak deje v chráme (sv. Katarína

Vizionári z Fatimy: Jacinta, Francisco, Lucia.

Laboure), alebo na osamelom mieste, napr. v prírode (sv. Bernadetta, deti vo Fatime). Skúsenosť blízkosti Boha je intenzívna, silná a prijímateľ ju často nedokáže odlišiť od reality. Skúsenosť zjavenia sprevádzajú povznášajúce pocity – eufória, radosť, či mimoriadny pokoj. Takýto druh zážitku vyvoláva u prijímateľa zjavenia následnú reakciu, ktorá je rôzna. Jeden sa zľakne (malá Lucia vo Fatime), iný je nadšený (Lurdy), či dokonca vidiaci si zjavenie nevšima (sv. Juan v Guadalupe).

Prečo sú súkromné zjavenia?

Odpoveď je neľahká. „Pýtajte sa Boha!“ hovorí Benedikt Groschel. Všetky pravé zjavenia neplánujú ľudia, ale Boh. On v svojej prozreteľnosti riadi beh dejín a to sa vymyká ľudskému chápaniu a kontrole. Súkromné zjavenie má zasiahnuť do dejín jednotlivca, ktorého povzbudzuje a vedie a niekedy cez prijímateľa zjavenia Boh ovplyvňuje aj celú Cirkev. Posolstvá autentického zjavenia sú už obsiahnuté v evanjeliu a o väčšine súkromných zjavení ľudia ani nevedia. Nie je nutné ich ani rozširovať. Súkromné zjavenie má mnohokrát ovplyvniť len prijímateľa, prípadne spoločenstvo

ľudí okolo neho, preto ho vidiaci nerozširuje, ak mu to výslovne nie je prikázané (Videnie sv. Juliany z Mont – Cornillon v Belgicku).

Treba si uvedomiť, že Boh navštevuje svoj ľud neustále. Boh sa chce zjavovať, aj sa zjavuje obmedzeným ľudským bytostiam. Dáva im rady, usmernenia v priebehu celých dejín Cirkvi. Tieto mimoriadne navštívenia nemôžu však nič pridať na jedinom a úplnom zjavení Ježiša Krista, ktoré sa skončilo smrťou posledného z apoštolov. Ježiš Kristus ako Mesiáš ľudstva svojim životom, skutkami, slovami povedal o Bohu všetko potrebné, čo sme potrebovali poznať. Ako píše sv. Ján v závere svojho evanjelia: „Ježiš urobil pred očami svojich učeníkov ešte mnoho iných znamení, ktoré nie sú zapísané v tejto knihe. Ale toto je napísané, aby ste verili, že Ježiš je Mesiáš, Boží Syn, a aby ste vierou mali život v jeho mené“.

Prečo nám súkromné zjavenia nemôžu už nič nové povedať?

Všetko, čo nám Boh chcel zjaviť a ukázať, sa už nachádza v Ježišovi Kristovi. Preto všetky súkromné zjavenia podliehajú tomuto jedinému zjaveniu sa Boha ľudom a nemôžu byť v rozpore s ním. Naviac: „Súkromné zjavenia nie sú na svete tým najdôležitejším. Podstatným znakom pravého náboženstva je trvalá a autentická snaha o svätosť života, ktorý vedie k zjednoteniu s Bohom v láske.“ (Groschel)

Sv. Ján z Kríža nádherne vyjadril túto pravdu: »Keď nám Boh daroval svojho Syna, ktorý je jediný a konečné Slovo, povedal nám v tomto jedinom Slove všetko naraz a netreba už nič pridávať k tomu... A to, čo predtým oznámil prorokom len čiastočne, sprostredkoval ucelene vo svojom Synovi tým, že nám dal tento celok, svojho Syna. Preto kto by sa teraz ešte chcel pýtať Pána alebo by chcel od neho videnia a zjavenia, ten by konal nerozumne, urážal by však Boha, lebo by nesmeroval svoj zrak jedine na Krista, ale hľadal by čosi iné a nové.«

Súkromné zjavenia sa delia na podskupiny Autentické zjavenie

Je uznané a potvrdené po preštudovaní

všetkých okolností cirkevnou komisiou za pravé. Diecéznu komisiu zostavuje miestny biskup, na území ktorého sa zjavenie odohralo. Môže tak byť urobené až po skončení zjavenia! Z 1800 prípadov je cirkevne uznaných iba 11.

Problematické zjavenie

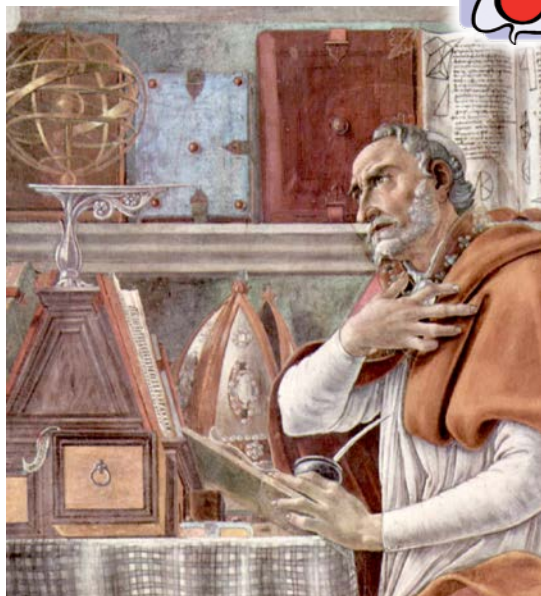
Všetky súkromné zjavenia sa spočiatku považujú za problematické. Vedú sa o nich spory, je okolo nich veľa nejasností, nie sú ukončené a pod. Problémy sa objavujú aj preto, že ich obsah je ezoterický, banálny, alebo sú problémy s prijímateľom zjavenia (protirečí si, je zmätený, neistý v tom, čo vlastne počul). Tieto môžu byť uznané za autentické.

Falošné zjavenie

Prijímateľ je subjektívne presvedčený o božskom pôvode zjavenia, ale ono je len výplodom jeho mysle, predstáv alebo je to iba zhoda okolností. Nesmieme vylúčiť ani pôsobenie Zlého (Božej opice), ktorý má moc oklamať a podviesť i zbožného veriaceho. Už v štvrtom storočí radil sv. Augustín svojim poslucháčom: „Máš zjavenie? Nejasaj, ale sa spýtaj od koho pochádza.“ Vidiaci sa totiž často mýli v „dobrej viere“. Je mnoho príčin falošných zjavení: ťažké duševné poruchy (schizofrénia, paranoja, halucinácie), nevyrovnané osobnosti, ktoré chcú do dejín prispieť niečím veľkolepým, zaoberanie sa okultizmom a poverami, predstieranie mystických zážitkov a pod. Tieto osoby subjektívne neklamú, preto pôsobia presvedčivo. Aj keď klamú, v podstate nie sú podvodníci. Najčastejšie obeť ich klamu sú oni sami a ich dôverčiví stúpenci. Častou príčinou oklamania iných je bigotná nábožnosť, kombinovaná s teatrálnou osobnosťou vidiaceho, ktorý má sklony k mánickému a excentrickému správaniu, k preháňaniu alebo až k nenormálnosti. To je prípad niektorých vodcov siekt.

Podvodné zjavenie

Aj náboženstvo sa hemží podvodníkmi. Títo ľudia si zjavenie vedome vymýšľajú a využívajú k tomu paranormálne javy, aby ovplyvnili jednotlivcov a davu (Šimon - mág, Rasputin).

Už v štvrtom storočí radil svätý Augustín svojim poslucháčom: „Máš zjavenie? Nejasaj, ale sa spýtaj od koho pochádza.“

Nevynímajúc z toho ani duchovné osoby. B. J. Groeschel opisuje prípad sestry Magdalény od Kríža, ktorá bola v 16. stor. vo svojom kláštore abatišou. Mala stigmy, schopnosť levitovať, prorocký dar, extázy a niektorých presvedčila, že žije bez jedla. Niekoľko desaťročí sa tešila povesti mimoriadnej svätosti. Okolo nej sa zhromažďovali biskupi, duchovenstvo a vysoká šľachta. Podarilo sa jej presvečiť dokonca inkvizítorov a španielskych teológov, ktorí o sebe tvrdili, že sa nenechajú tak ľahko nachytať. Ale v nebezpečenstve smrti priznala, že celá záležitosť je jej výmyslom a že si stigmy urobila sama. Súhlasila, že zapredá svoju dušu diablu, aby získala výmenou falošné duchovné dary a musela sa podrobiť exorcizmu. Aká fantastická kariéra jednej reholnej sestry! Mala by byť dostatočným varovaním pre všetkých, ktorí sú dôverčiví.

pokračovanie v budúcom čísle

Napísané podľa knihy: Tichý, jemný hlas.

Vypracoval Miroslav Bilčík

foto: internet

Spoločenstvo Svätej rodiny

Naše spoločenstvo Svätej rodiny vzniklo v máji 2012 oddelením od otvoreného spoločenstva Svätej rodiny, ktoré sa stretáva pravidelne raz týždenne v pastoračnom centre farnosti Čadca – Kyčerka. Ponechali sme si názov i čas stretávania rovnaký, lebo patríme vlastne do jedného spoločenstva, sme spojení v modlitbe – len sa stretávame na dvoch miestach. V otvorenom spoločenstve boli traja animátori, ktorí v našej farnosti vedú semináre Život v Duchu Svätom a vždy počas týchto seminárov pribúdali noví členovia, takže rástlo, a preto bolo potrebné vytvoriť viac menších spoločenstiev.

Naše malé spoločenstvo tvorí päť členiek, spojila nás túžba modliť sa za seba navzájom, a potom aj za iných bratov a sestry, ktorí to potrebujú. Hlavnou myšlienkou našich stretnutí je modliť sa za rodiny Kyčerky. Vidíme problémy tohto sídliska, žijeme v tomto prostredí a vieme, aké ťažké veci prežívajú mnohé rodiny, modlíme sa za konkrétnych ľudí a situácie, za problémy týchto rodín, prosíme o Božie požehnanie a Božiu milosť pre všetky rodiny, prosíme o nové duchovné prebudenie našej farnosti. K tejto myšlienke nás inšpiroval pán kaplán Zdenko Mezovský, ktorý v čase pôsobenia v našej farnosti vždy po skončení piatkovvej mládežníckej svätej omše priniesol pred

oltár košík s lístočkami, kde si ľudia mohli napísať modlitbový úmysel a zároveň z košíka vytiahnuť jeden lístoček niekoho iného. Celý nasledujúci týždeň sa ľudia, ktorí si vzali lístoček s prosbou, spojili v modlitbe za seba navzájom. Pochopili sme, že je potrebné modliť sa nielen za veľké a vzdialené veci, ale najmä za to, čo sa deje okolo nás. Sme otvorení pre ľudí, ktorí potrebujú modlitbu príhovoru, modlíme sa aj za tých, ktorí nás o to požiadajú. Mali sme medzi sebou sestry, ktoré nás prosili o modlitby a nejaký čas sa stretávali s nami v spoločenstve, pomáhali sme im duchovne kráčať s Pánom. Vo farnosti slúžime Pánovi pri konaní seminárov Život v Duchu svätom

službou modlitby príhovoru za účastníkov seminára, tiež pri konaní iných duchovných seminárov a sme otvorení pre službu Pánovi tam, kam nás zavolá...(v minulosti sme pomáhali páňovi farárovi s prípravou birmovancov...).

Vznik nášho spoločenstva sprevádzali slová Žalmu Svätého písma: „Veľké veci urobil s nami Pán a máme z toho radosť....“. A my sa stále viac presviedčame o tejto pravde – aké veľké veci koná Pán v našich životoch! Každá z nás si nesie ten svoj kríž a len s pohľadom na Ježiša to môžeme zvládnuť. Všetky máme v srdci niečo, čo ešte nie je zacelené a vieme, že každú ranu môže uzdraviť jedine Pán. Preto sa potrebujeme za seba modliť a pomáhať si, uzdravovanie z citových rán je dlhodobý proces, niekedy celoživotný...Každá z nás je manželka a matka, máme svoje rodiny a vieme, že Pán mocne koná skrze spoločné modlitby aj v našich rodinách. Každá z nás je iná – originálna Božia dcéra, vzájomne sa dopĺňame, a tak tvoríme jeden celok. Spája nás Kristova láska – veď sa stretávame v Jeho mene a pre Neho. Pozývame aj Pannu Máriu, nech sa modlí s nami, chráni nás a vyprosí nám potrebné milosti od Pána. Radi by sme medzi sebou uvítali aj nejakého brata, možno by sme niekedy potrebovali aj mužský pohľad na mnohé veci.

Čo mi dáva spoločenstvo?

Majka: Moje prvé stretnutie s KCHO bolo asi pred 13 rokmi, keď ma priateľka pozvala na kurz Filip, ktorý sa konal v Čadci a s bratmi a sestrami s KCHO som strávila tri dni. Návazne na kurz začala som chodiť na otvorené stretnutia, na ktoré chodilo okolo 300 ľudí. Schádzali sme sa v kinosále, často nepostačovali stoličky a sedelo sa na schodoch a náhradných laviciach. Oslavy Boha, čítanie Božieho slova, vyučovanie, spevy – všetko ma silne oslovovalo. Bola som veľmi rada, keď ma prijali do domu modlitby. Cez spoločenstvo som postupne absolvovala niekoľko kurzov a seminárov, prostredníctvom ktorých som sa dostala k animátorstvu. Bola som animátorkou birmovancov, viedla som spoločenstvo a posledných niekoľko rokov s bratmi a sestrou vedieme seminár Život v Duchu Svätom, na ktorý nás pripravil vdp. Mons. Peter Brodek.

Cez spoločenstvo KCHO som spoznala a spriatelila sa s mnohými ľuďmi. Nakoľko nepochádzam z Kysúc a nemala som tu nikoho známeho, bol to pre mňa veľký dar. Chvilke strávené v spoločenstve na modlitbách boli krásne, ale boli i také, keď

som si povedala: „už nechcem chodiť do žiadneho spoločenstva“. Ale volaniu Pána sa odolať nedá. Spoločenstvo je pre mňa jedným z miest, kde ma Pán učí láskou žiť a vtedy si vždy poviem: „Bože, ako dobre, že si!“

Terezka: Do spoločenstva chodím už mnoho rokov. Dovedla ma k tomu túžba bližšie spoznať Pána a Jeho slovo. Chcela som sa stretávať s ľuďmi, ktorí dokázali povedať svoje ÁNO a otvoriť sa pre Boha. Vedela som, že chcem hlbšie prežívať vzťah s Bohom a rásť vo viere. Častokrát si kladiem otázku, prečo chodím do spoločenstva. Odpoveď je v Božom slove: „Lebo kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v mojom mene, tam som ja medzi nimi.“ (Mt 18,20).

Boženka: Prvýkrát som bola na stretnutí KCHO v roku 1993 v Žiline. Bol to pre mňa neopísateľný zážitok a Boží dotyk môjho srdca, ale i zásah do mojej rodiny. Začala som viac túžiť po Bohu, donútili ma k tomu moje životné situácie. Padla som na kolena a volala som k Bohu. A vtedy to prišlo: moja túžba začala, Boh vypočul moje volanie a začal ma jemne premieňať. Nasledoval kurz Filip a ďalšie duchovné stretnutia. Môj život sa začal meniť. Neskôr sa utvorili spoločenstvá a ja som zatúžila stretávať sa s ľuďmi, ktorí milujú Pána a kráčajú za Ním. Povzbudzovali sme sa navzájom, Pán veľké veci konal a stále koná v našich životoch. Chválim Pána a som mu vďačná za Jeho milosrdenstvo, Jeho milosti, ktorými nás zahŕňa, Jeho dotyky lásky a uzdravenia. Som šťastná a vďačná Pánovi, že sa mi dáva viac a viac poznávať a zakúšať Jeho lásku, pozeráť ponad horizont.

Alenka: Spoločenstvo je moja duchovná rodina – sú to moje sestričky v Kristovi, ktoré milujem. Pomáhajú mi na duchovnej ceste za Pánom, zdieľajú so mnou radosť i ťažkosti. Keď prechádzam súžením a už nevládzem, sú mojimi opornými stĺpmi a nesú ma na modlitbách, neváhajú „rozobrať strechu a na nosidlách ma predložiť pred Ježiša.“ Často sa obetujú pre mňa a pre iných ľudí, ktorí potrebujú modlitbovú oporu. Spoločenstvo je pre mňa predovšetkým stretnutie s Pánom, lebo sa stretávame pre Neho a On je Ten, kto nás spája. Duch Svätý nás vedie, mnohokrát sme sa o tom presvedčili – často sa stáva, že veci, za ktoré sa modlíme, súvisia s Božím slovom, ktoré práve čítame a premodliavame. Vzdávam Pánovi chválu a vďaka za Jeho lásku k nám, za to, že ma priviedol do tohto spoločenstva, a aj tým si ma pritiahol bližšie k sebe. Vďaka tomu si stále viac uvedomujem: Kým by som bola bez Pána Ježiša? Len vlna,

zmietaná vetrom, blúdiaca ovca bez pastiera, prázdny a pustý dom... Viem, že jediné, čo naozaj potrebujem, je Božia láska a milosť a bez Jeho lásky ničím nie som. Ak čokoľvek dobré urobím, nie je to moja zásluha, je to Božia láska vo mne, dostala som nezaslúžený dar. V spoločenstve duchovne rastiem vo viere

a dozrievam v láske, stále viac poznávam Pána – vo Svätom písme, v spoločnej modlitbe, a čím viac Pána poznávam, tým viac Ho túžim hľadať!

spracovala: Jarmila Kráľová
foto: archív spol. Čadca

Svedectvo

Vždy sa veľmi poteším, keď čítam o krásnych svedectvách ľudí, ktorých sa dotkla Božia milosť a chcú sa podeliť o svoju skúsenosť a radosť. Ja som sa však odhodlala sprostredkovať jeden negatívny príklad ako láskyplné varovanie, lebo je to príbeh môjho vlastného zlyhania i pokánia, príbeh jedného mylného rozhodnutia, ktorého dôsledky ma sprevádzajú už dlhé roky a mám nádej, že priniesli do môjho života nové poznanie i odhodlanie.

Približne pred desiatimi rokmi som na Turicách v Nitre spolu s mojimi dvomi priateľmi, vtedy diakonmi, slúžila modlitbou príhovoru za ľudí, ktorí čakali v dlhom rade, aby pred Pánom obnažili svoje potreby i duše a túžili po Jeho uzdravujúcej láske. Bolo ich mnoho, a tak sa na všetkých nedostalo. V nasledujúcom roku boli už z diakonov novokňazi, ktorí svedkali a ja som mala po operácii vážne zdravotné problémy, preto sme službu príhovoru prenechali iným. Keď som počas modlitieb za ľudí sedela vo veľkej sále Agrokomplexu, pristúpila ku mne žena, jedna z tých, ktorí pred rokom čakali márne, a požiadala ma o modlitbu, nadšená, že som tam, pretože vtedy čakala práve v tom rade, kde som sa modlila. Zaskočilo ma to, pretože naša bývalá skupinka sa rozpadla, s nikým iným som nebola dohodnutá a ani som si nevedela predstaviť stáť dlhší čas v službe, preto som s patričným vysvetlením odmietla. Neuvedomila som si, že to nie som ja, kto smie rozhodovať, že je tu Boh, ktorý túži konať práve cezo mňa, a preto sa o všetko postará, a tak pani so smútkom odišla. O krátky čas sa na modlitbu ku mne začala dobývať iná sestra v Pánovi, ktorá na moje námietky nebdala a priviedla dve ďalšie sestry z môjho spoločenstva, aby sme vytvorili skupinku a pomodlili sa za ňu. Vtedy som sa veľmi zahanbila a opakovane som rad za radom prechádzala po celej sále, aby

som našla tú odmietnutú ženu. Pozrela som sa do tváre vari úplne každému človeku, ale na nešťastie som si ju nezapamätala, a teda nenašla. Vtedy som si sľúbila, že už nikdy viac neodmietnem nikoho, kto bude potrebovať modlitbovú pomoc a vykročím v dôvere, že Pán, ktorý ma pozve k službe, zariadi všetko ostatné. Tak sa to stalo už opakovane, kedy som dokonca po ďalších operáciách slúžila modlitbou i celé hodiny.

Možno, keby som bola na prvýkrát poslúchla, dávno by som na tú príhodu zabudla, ale toto svoje zlyhanie mám stále pred sebou ako memento a za tú pani, ktorú som zarmútila odmietnutím, sa modlím po celé tie roky. Nielen za jej úmysly, ale aj za to, aby nezostala sklamaná či zatrpknutá preto, že nedostala pomoc od veriaceho človeka, ktorému dôverovala. Ak Pán dá a jej sa dostane do rúk toto moje vyznanie, prosím už len o odpustenie. A všetkým ostatným túžim povedať: Sestry a bratia, nebojte sa slúžiť za nijakých okolností, aby dobré skutky, ktoré pre nás Boh pripravil, nemusel darovať tým odvážnejším a ochotnejším.

Blanka Kocinová, foto: archív B.K.

„... Zavediem ťa do samoty a tam prehovorím k tvojmu srdcu“ (Oz 2, 16)

Možno aj sv. Mikuláš de Flue kedysi dávno počul tieto slová vo svojom srdci a opustiac všetko a všetkých, ktorí mu boli takí drahí, odišiel žiť do pustovne. Dokázal definitívne pretrhnúť všetky putá s týmto svetom a neľútostne spáliť za sebou mosty.

Aký to bol človek? Mal v sebe silno zakódovanú sebadisciplínu ako manžel, otec a vychovávateľ svojich detí, člen Rady, sudca, vojak a po zdravom uvážení postavil si svoj životný program ako pustovník. Nechýbala mu „násilnosť“ k sebe samému, tak veľmi potrebná k tomu, aby sme sa pretlačili do Božieho kráľovstva. Vedel rýchlo odhadnúť, čo je zlato a čo pozlátko. Nech robil čokoľvek, či zasadal v Rade, počúval prostých ľudí, alebo sa venoval iným činnostiam, žil neustále vo vedomí Božej prítomnosti, čo bolo na ňom poznať aj navonok. To je výrazná črta jeho osobnosti. Nestrácal nikdy svoje zjednotenie s Bohom, ktoré získaval v tichu samoty – v modlitbe. Keď sv. Mikuláš pochopil Božie volanie odísť do samoty pustovne – prijal ho celým srdcom. Stal sa zmiernou obetou za iných, za svoju vlasť. Preto mu Švajčiari udelili čestný titul Otec vlasti a Zmieriteľ Švajčiarska. Cítil v sebe tento vyšší cieľ, ku ktorému ho Boh volá, a to ho povzbudzovalo s nadšením pracovať pre Božie kráľovstvo.

V pustovni svätého Mikuláša

Flueli, tu sa narodil, žil v rodine a neskôr v pustovni sv. Mikuláš. Keď sme sa blížili k Ranftu, k jeho pustovni, divé toky vodopádovitej riavy slávnostne hučali do priepasti Melchay, akoby aj dnes, skoro šesťsto rokov od jeho narodenia vzdávali česť mužovi, ktorý tu žil, modlil sa, obetoval a postil. Ovládla ma bázeň, ktorá sa znásobila pri vstupe do pustovne. Tak tu zmieroval ľud s Bohom, tu bdel celé noci na kolenách v modlitbe. Plná dojatia som pokľakla a nechala som si sýtiť svoju dušu tichom, ako na bohatej hostine. Odovzdávala som svätému pustovníkovi svoje úmysly a verila, že ich predkladá nášmu Bohu. Ďakovala som Pánovi za milosť jeho života i za možnosť pobudnúť v jeho pustovni a rozlúčila som sa s pustovňou veľkou modlitbou sv. Mikuláša:

sv. Mikuláš de Flue

**„Ó, Pán môj a Boh môj,
vzdial' odo mňa všetko,
čo mi prekáža na ceste k Tebe!
Ó, Pán môj a Boh môj,
daj mi všetko,
čo ma môže zjednotiť s Tebou!
Ó, Pán môj a Boh môj,
vezmi ma mne samému
a daj ma celého Tebe!“**

Na návšteve u súčasnej pustovníčky

Sestra pustovníčka žije v malebnom prostredí alpských hôr. Jej pustovňa je vysoko v horách na samote, obklopená panenskou prírodou. Vedľa

Pustovníčka pred kaplnkou

pustovne sa vypína kaplnka so zvonom, ktorým pustovníčka ohlasuje okoliu čas modlitby Anjel Pána. V okolí pustovne bolo vidieť starostlivo upravené kvetinové a zeleninové záhony.

V rozhovore sa zdôverila, že sa stravuje prevažne z vlastných zdrojov, i keď niektoré potraviny kupuje od miestnych farmárov z neďalekej dediny, vzdalenej dvadsať minút chôdze. V nej vyučuje deti náboženstvo. Tiež vyrába sväté ružence, zdobí krstné sviece a venuje sa výrobe hlinených reliéfov. Je otvorená pre prijímanie ľudí z vonku, pre ich duchovné potreby. Modlí sa s nimi a po ich odchode, v tichu samoty pri sviatostnom Pánovi, ktorého má v izbietke, za nich. Služi takto všetkým, ktorí to potrebujú. Spokojnosť na jej tvári prezrádzala, že žije na mieste, kde ju povolal Pán, kde pracuje pre Jeho Kráľovstvo – a to ju naplňuje šťastím a pokojom.

Človek by tu rád zostal natrvalo, lebo v pozhnanom tichu zažíva harmóniu srdca. Na tejto púti som pochopila, prečo je mušľa symbolom

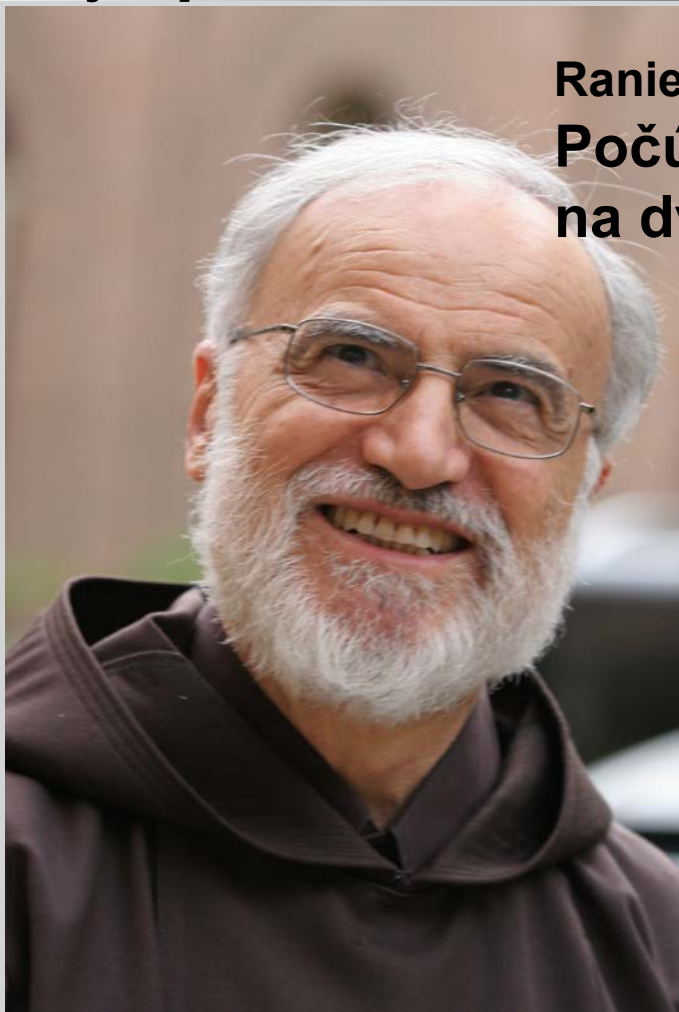
pútnikov a ticha. Sme putujúca Cirkvev a nemáme zostávať stáť na mieste, ale duchovne napredovať. A učiť sa načúvať tichu, učiť sa napínať svoj sluch. Človek si môže mušľu pritláčať na ucho – načúva, chce počuť. Tak aj srdce milujúce Boha nakláňa svoje „duchovné uši“ k Bohu a načúva – chce počuť. A Boh nie je skúpy na slovo. Aj v dnešných časoch oslovuje duše, ochotné načúvať Mu v tichu samoty. I keď náš spôsob života s mnohými aktivitami, množstvo obrazov v TV, na internete, informácií z novín, časopisov a rádia, vyrušuje dušu, a tá sa len ťažko ponára do kontemplácie Boha. Ale tomu, kto sa dokáže odtiahnuť od všetkého – priblíži sa Boh so svätými a anjeli (TK 54/29). A jeho srdce bude s láskou spievať hymny na oslavu svojho Boha.

BEATA SOLITUDO – BLAŽENÁ SAMOTA.

Vďačná účastníčka púte,
Helena.

Raniero Cantalamessa: Počúvajte klopanie na dvere srdca

Je pápežským kazateľom už tretieho pápeža a svoj post zastáva rekordne dlho. Po rokoch štúdia nepoužíva žiadne iné tituly ako skratku kapucínskej rehole. Jeho jediným poslaním sa stalo ohlasovanie evanjelia. Práve to považuje za prioritu dnešnej Cirkvi.

V súčasnosti badať v Cirkvi akoby dva extrémny. Na jednej strane sú tí, ktorí nekriticky vyzdvihujú prioritu chariziem - ktoré, ako vieme, dáva Duch komu chce -, ale bez naviazanosti na hierarchiu Cirkvi v duchu hesla: Duch nám dá vedieť, čo máme robiť. Na druhej strane je tu „absolutizovanie“ cirkevných štruktúr, ktoré akoby zabíjali ducha. Ako je možné nájsť pokojné spolužitie charizmy a hierarchie?

V roku 2012 počas Adventného obdobia som hovoril presne o tejto téme. Boli to posledné príhovory, ktoré som mal pre Benedikta XVI. o Druhom vatikánskom koncile. Aj Benedikt XVI., aj

Ján Pavol II. totiž vyjadrili myšlienku, že hnutia sú najjasnejším prejavom obnovy v Cirkvi, ktorú si želal koncil, čiže aktívny, zodpovedný kresťanský život, otvorený evanjelizácii, ale zároveň život poslušnosti hierarchii.

Vzťah k hierarchii sa formuje a prejavuje v závislosti od jednotlivých hnutí, lebo nie všetky sú rovnaké. Niektoré hnutia spôsobujú menšie problémy, lebo im chýba štruktúra, ďalšie hnutia majú veľmi pevné vnútorné štruktúry, a práve preto majú niekedy problém zaradiť sa do normálneho života farnosti. Pápeži počnúc Jánom Pavlom II. neprestávajú zdôrazňovať, že je potrebné sa navzájom prijímať. Niektoré hnutia s tým nema-

jú žiadne problémy. Napríklad Obnova v Duchu Svätom, ktorá nemá silné štruktúry, sa vyznačuje veľkou úctou, hlbokým rešpektom voči hierarchii a nespôsobuje nijaké problémy.

Keď mám príležitosť stretávať sa s inými hnutiami, vždy zdôrazňujem poslušnosť voči biskupovi. Aj samotní pápeži hovoria, že poslednou inštanciou má byť miestny biskup. Na druhej strane však pápeži odporúčajú biskupom, aby prijímali hnutia. Ján Pavol II. hovorieval, že hnutia sú prejavom jari, prejavom obnovy v Cirkvi. Benedikt XVI. to potvrdil, keď povedal, že hnutia sú jasným prejavom koncilovej obnovy, skutočnej obnovy, ktorá sa netýka štruktúr a moci, ale kvality kresťanského života. A v týchto hnutiach - keďže hnutia nie sú proti farnostiam - sú aj jednotlivé farnosti, ktoré patria do tejto kategórie, sú to farnosti obnovené, živé, kde farníci prežívajú svoje kresťanstvo aktívne, nie pasívne, a kde nehrozí opozícia medzi hnutiami a komunitami.

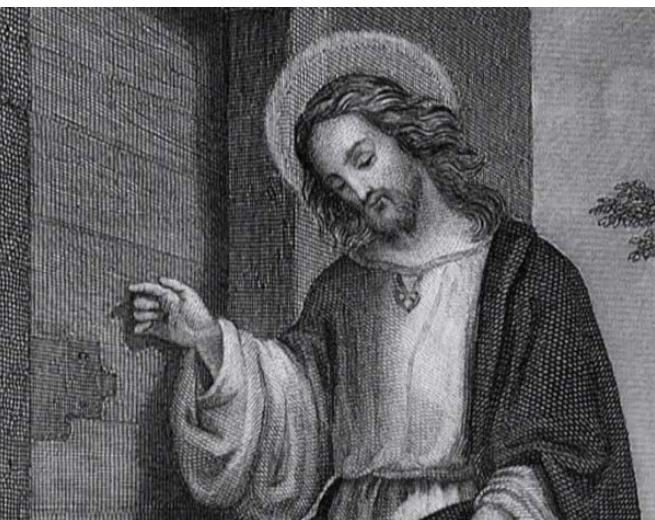
Musím však konštatovať, že väčšiu ťažkosť vzhľadom na hnutia majú určití pastieri Cirkvi. Dá sa to pochopiť. Počas svojej formácie nás na to totiž nepripravovali. Kňaz bol jediný, ktorý za všetko zodpovedal, ktorý všetko robil, a teraz má problém bez určitej nevraživosti prijať skutočnosť, že za niektoré oblasti preberajú zodpovednosť laici. Treba im však dôverovať, lebo aj oni majú charizmy a nie sú v Cirkvi iba na to, aby sa nimi manévrovalo či manipulovalo.

Dnes vidíme, že určité formy evanjelizácie v hraničných oblastiach vykonávajú laici, laické hnutia. Vo Francúzsku, Veľkej Británii či v Spojených štátoch amerických sa evanjelizácii ľudí, ktorí sú ďaleko od Cirkvi, venujú laické hnutia, a nie kňazi, ktorí v kostoloch čakajú, že niekto príde. Hnutia sú teda veľkým darom, ktorý nemôžeme ohroziť, ale treba sa usilovať s nimi spolupracovať.

Niekedy toto úsilie môže chýbať na strane hnutí, inokedy na druhej strane, ale rozhodne nechýba na strane pápeža, a to od Jána Pavla II. až po súčasného. Najvyšší pastieri už ukázali, že hnutia prijali. Nastal čas, aby ich v Cirkvi postupne prijali aj biskupi a kňazi. Mnohí už tieto ťažkosti nemajú, ale sú aj takí, ktorí majú ťažkosť prijať hnutia možno preto, že ich zastupujú menej pripravené a vyrovnané osoby, ktoré možno nevedia viesť správne dialóg. Trvám však na tom - a to nám už hovorí pápež František -, že my kňazi máme byť služobníci, a nie vládnuť nad Božím ľudom. Ak to tak nie je, potom sa všetko stáva ťažším.

Sme zvyknutí na to, že kňazi rozhodujú o všetkom. Raz som kázal v istej európskej krajine, ktorá bola známa tým, že v minulosti posielala misiónárov do celého sveta, bola katolícka, živá sila v Cirkvi - a zrazu to všetko pominulo. Pýtal som sa jedného kňaza, čo je dôvodom tejto veľkej zmeny. A on mi dal odpoveď, ktorá ma donútila zamyslieť sa: „Pozrite sa, kňazi boli zvyknutí rozhodovať o všetkom: kto si má koho zobrat', koľko má mať rodina detí. Keď potom nastala nová klíma, ktorú charakterizuje sloboda, sloboda svedomia, ľudia odmietli autoritu kňazov. A tým, že odmietli autoritu kňazov. A tým, že odmietli kňazov, odmietli aj Cirkev.“ Autorita kňazov nebude jediným možným vysvetlením, ale v niektorých krajinách určite platí, že postoj proti cirkvi je vlastne reakciou proti kňazom, proti určitému spôsobu vykonávania kňazskej služby. Vidno to na krajinách s tradičným katolicizmom, ako je napríklad Írsko.

Prevzaté z Katolíckych novín: Ivan Šulík:
Raniero Cantalamessa: Počúvajte klopanie na dvere srdca

Modlitba chvály Boha za svet

Sv Frantisek Assisky

Najvyšší, všemohúci, dobrý Pane, Tebe buď chvála, sláva, česť a všetko ďakovanie.
Len tebe patria, lebo ty si Najvyšší a nikto nie je hoden Teba ani menovať.

Buď chválený, môj Pane, všetkými svojimi tvormi, najmä pánom bratom slnkom,
ktoré dennodenne svieti a krásne je a žiari veľkým leskom:
v ňom obraz svojej vznešenosti máš.

Buď chválený, môj Pane, našou sestrou lunou a hviezdami,
čo vznešene a jasne žiaria v plnej kráse nad nami.

Buď chválený, môj Pane, bratom našim vetrom, vzduchom, oblakmi
a každým počasím, či mokro je, či sucho, ktorým si udržuješ všetko tvorstvo.

Buď chválený, môj Pane, sestrou vodou i bratom ohňom.
Buď chválený, môj Pane, našou matkou Zemou,
čo živí nás a rodí premnohé byliny, pestré kvety a rozmanité plody.

Buď chválený, môj Pane, všetkými, čo odpúšťajú druhým z lásky k Tebe
a znášajú útrapy a protivenstvá pre Teba.
Blahoslavení, ktorí trpia v pokoji,
lebo Ty, Najvyšší, ich slávou odmeníš.

Vydávanie časopisu Katolíckej charizmatickej obnovy **CHARIZMA** sa ustálilo na tri čísla v roku.

Noví odberatelia pre budúci rok môžu vyplnený objednávkový formulár poslať
na adresu redakcie alebo si časopis objednať mailom: krekanovao@gmail.com
poprípade telefonicky na čísle: **0911 958 334**

Príspevok za budúcoročné čísla s poštovným je **3€**. Možno ho uhradiť priloženou poštovou poukážkou.
Odberateľom, prihláseným v minulých rokoch, posielame časopis aj v budúcom roku bez objednávky.

Objednávka časopisu **CHARIZMA** na rok 2015

Adresa objednávateľa:

Adresa redakcie:

Katolícka
charizmatická
obnova

Hviezdoslavova 7
949 12 Nitra

Meno a priezvisko:

Ulica:

Obec:

PSČ:

Počet výtlačkov z každého čísla:

Pápež František vyzval katolíkov, aby radosť z evanjelia šírili aj na internete

1. Mysli pozitívne a radostne. Ponúkni „digitálny úsmev“ a maj zmysel pre humor. Nezabudni, že je to radosť z evanjelia, ktorú chceš sprostredkovať, preto, ako povedal pápež František, žiadne „pohrebné tváre“ alebo jedovatosti.

2. Vyhýbaj sa agresii a moralizovaniu. Snaž sa nesúdiť alebo byť polemický, takýchto vecí je v online prostredí už dosť. Miesto toho vyskúšaj láskyplný prístup pápeža Františka.

3. Nikdy nenos krivé svedectvá na internet.

4. Naplň internet charitou a láskou, vždy radšej dávaj, než ber.

5. Maj široký chrbát, keď príde na kritiku a údery. Ak je to možné, reaguj jemne.

6. Modli sa v digitálnom svete. Založ si v ňom posvätné miesto, kde budeš mať príležitosť na stíšenie sa, reflexiu a online meditáciu.

7. Nadviaž kontakty, vzťahy a buduj komunitu. Cirkev vždy bola o stretnutiach.

8. Vzdelávaj mladých ľudí, aby boli aj na internete v bezpečí a využívali ho zodpovedne.

9. Svedč o ľudskej dôstojnosti v každom čase. Ako raz povedal pápež František, „Vdýchni dušu internetu“.

10. Buď misionárom. Buď si vedomý toho, že pomocou internetu tvoj odkaz môže obsiahnuť celý svet v priebehu niekoľkých sekúnd.

Zdroj: SITA/AP

Táto stránka obsahuje ukážky niektorých článkov
z časopisu Charizma, ponúka možnosť objednania
si nového čísla tlačeneho časopisu, prináša
kontakty na redakciu.

Časopis je možné objednať telefonicky na čísle

www.casopiskcho.sk

DUCHOVNÉ CVIČENIA

12. až 15. február 2015

Kňazský seminár Sv. Gorazda

v NITRE

info: 911 958 334

Téma duchovných cvičení:

**„Urobím z vás
rybárov ľudí.“**

Mt4, 19

Exeritátor:

Mons. Peter Brodek

Katolícka charizmatická obnova Slovenska, Hviezdoslavova 7, 949 11 Nitra

Rožňava - Dušan Lukáč (koordinátor), 0903 635 996, lukacd@psg.sk; **M.Lörincová**, 0904 549 333, lorincova@slovanet.sk

Bratislava - E.Ferancová (zástupca koordinátora), 0905 335 854, seminare.ev@gmail.com

Trnava - A.Gubala, 0905 512 749, franton48@seznam.cz; **H.Karásková**, 0915 429 973, karaskova@topcomp.sk

Nitra - P.Brodek, 037 7721 747, brodek@ksnr.sk; **M.Bernátková**, 0903 585 586, bernatkova.maria@gmail.sk

Košice - F.Klimo, 0907 534 970, fklimo@yahoo.com; **P.Slávik**, 0908 989 538, peter.sl@centrum.sk

Banská Bystrica - V.Kocián, 0903 571 499, jaszv@in.slovanet.sk; **V.Nemcová**, 0910 978 956, vierka.jas@zoznam.sk

Spiš - M.Hvizdoš, 0904 109 521; **J.Hýrošová**, 044 4341 264, 0902 737 623, tereziavelka@zoznam.sk

Žilina - M.Bilčík, 0904 607 070, mbilcik@gmail.com; **J.Kvašňovský**, 0904 273 060, jozefpc@azet.sk

CHARIZMA - časopis pre katolícku charizmatickú obnovu
a evanjelizáciu **ročník 6**
vychádza trikrát do roka

Vydáva: Katolícka charizmatická obnova Slovenska

Šéfredaktor: Andrea Teplanová

Dátum vydania: október 2014

Redakčná rada: Eva Koprdová, Jarmila Kráľová,

Róbert Lauko, Bohuš Petřík, Juraj Pluta

Grafik: Mária Teplanová

Fotograf: Gabika Šunderlíková

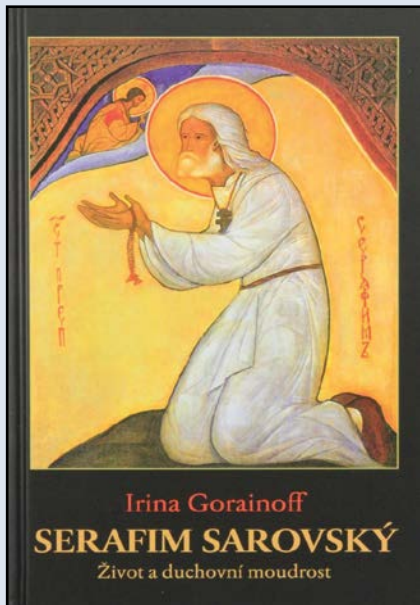
Jazyková úprava: Blanka Kocinová

Adresa redakcie: Katolícka charizmatická obnova,
Hviezdoslavova 7, 949 11 Nitra
e-mail: casopis.kcho@gmail.com
telefón: 0907 751 826
http://www.kcho.sk

Imprimatur: Mons. Marián Chovanec,
Biskupský úrad, Nitra; č. 300/2009; dňa 10. 3. 2009
Cenzor: Mons. Peter Brodek

Tlač: Garmond Nitra
registrácia: MK SR 18.6.2009 EV 3727/09
IČO 37 960 687

Redakcia si vyhradzuje právo na úpravu textov, zaslaných na zverejnenie.
Náklady na vydanie jedného výtlačku sú približne **0,50 €**. VÚB účet číslo: **1800629557 / 0200**

Serafim Sarovský

Život a duchovná múdrosť

Kniha prináša životný príbeh a niektoré ponaučenia Serafima Sarovského - jedného z najobľúbenejších pravoslávnych svätcov, ktorého príbeh a duchovná náuka dodnes inšpirujú kresťanov po celom svete.

Bol vyhľadávaný zástupmi pútnikov. Mal prorockú charizmu a dar poznania ľudských sŕdc. Na jeho príhovor dochádzalo často k zázračným uzdraveniam i k oslobodeniu od zlých duchov. Tvár mu žiarila nadpozemským svetlom, vlieval novú nádej už svojím pozdravom: „Moje radosti, Kristus vstal z mŕtvych!“

CHARIKNIŽNICA

3/2014

Apoštolská exhortácia pápeža Františka

EVANGELII GAUDIUM

Svätý Otec sa rozhodol napísať biskupom, kňazom a diakonom, zasväteným osobám a veriacim laikom o ohlasovaní evanjelia v súčasnom svete.

„V tejto exhortácii sa chcem obrátiť na kresťanských veriacich, aby som ich pozval do novej etapy evanjelizácie, plnej radosti a naznačil cesty napredovania Cirkvi v budúcich rokoch.“

Časopis **CHARIZMA** a knihy, predstavené v Chariknižnici, si môžete objednať mailom krekanovao@gmail.com alebo telefonicky na čísle **0911 958 334**